

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1977

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
36

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 533. Περί κυρώσεως της από 20/20 Νοεμβρίου 1976
Πράξεως νομοθετικού περιεχομένου του Προέδρου
της Δημοκρατίας «περί λήψεως μέτρων διοικήσεως του
ΕΚΤΕΛ εις περιπτώσεις κινδύνου διαταράξεως των
'Αστικών Συγκοινωνιών Περιοχής Πρωτευούσης»... 1
- N. 534. Περί κυρώσεως της υπογραφείσης εν 'Αθήναις
την 14 Σεπτεμβρίου 1966, υπό την αιγίδα της Διε-
θνούς 'Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως Διε-
θνούς Συμβάσεως «περί πιστοποίησης ώρισμένων θα-
νάτων»... 2
- N. 535. Περί κυρώσεως της από 13 Σεπτεμβρίου 1973
υπογραφείσης υπό της 'Ελλάδος εν Βέρνη Διεθνούς
Συμβάσεως, άφορώσης εις την μείωσιν του αριθμού
των περιπτώσεων άνιθαγενείας... 3

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 533

Περί κυρώσεως της από 20/20 Νοεμβρίου 1976 Πρά-
ξεως νομοθετικού περιεχομένου του Προέδρου της Δημο-
κρατίας «περί λήψεως μέτρων διοικήσεως του ΕΚΤΕΛ
εις περιπτώσεις κινδύνου διαταράξεως των 'Αστικών
Συγκοινωνιών Περιοχής Πρωτευούσης».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσταμεν:

*Άρθρον πρώτον.

Κυρούται άφ' ης έδημοσιεύθη εις την 'Εφημερίδα της Κυ-
βερνήσεως (ΦΕΚ 310/Α'/20.11.2976) ή νομοθετικού πε-
ριεχομένου Πράξις του Προέδρου της Δημοκρατίας «περί
λήψεως μέτρων διοικήσεως του ΕΚΤΕΛ εις περιπτώσεις κιν-
δύνου διαταράξεως των 'Αστικών Συγκοινωνιών Περιοχής
Πρωτευούσης», εκδοθείσα κατ' έφαρμογήν του άρθρου 44
παρ. 1 του Συντάγματος, λόγω συντρέχουσας έκτάκτου περι-
πτώσεως εξαιρετικώς έπείγουσας και άπρόδλεπτου ανάγκης,
ής τὸ περιεχόμενον έχει ούτω :

ΠΡΑΞΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Περί λήψεως μέτρων διοικήσεως του ΕΚΤΕΛ εις περιπτώσεις
κινδύνου διαταράξεως των 'Αστικών Συγκοινωνιών Περιο-
χής Πρωτευούσης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

*Έχοντες ύπ' όψει:

1. Τὸ άρθρον 44 παρ. 1 του Συντάγματος.

2. Τὴν εξαιρετικῶς έπείγουσαν και άπρόδλεπτον ανάγκην
ρυθμίσεως των προκυψάντων θεμάτων εκ της άκίνητοποιήσεως
των λεωφορείων του ΕΚΤΕΛ 'Αθηνών και της έντεῦθεν δια-
ταράξεως των συγκοινωνιών της Πρωτευούσης.

3. Τὴν εξαιρετικῶς έπείγουσαν και άπρόδλεπτον ανάγκην
άντιμετωπίσεως των προβλημάτων διαχειρίσεως και διοική-
σεως του 'Ενοποιημένου Κοινού Ταμείου Εισπράξεων Λεωφο-
ρείων, εν όψει ιδίαι του γεγονότος ότι ή Διοίκησης αυτού
άποτελείται από ιδιοκτήτας λεωφορείων, οι όποιοι αίφνιδίως
άπεφάσισαν την άκίνητοποίησιν τούτων και έπομένως έχουν
κάθε συμφέρον νά επιτύχη ή τοιαύτη άκίνητοποίησις με συνέ-
πειαν την σοβαρωτάτην διατάραξιν της ομαλής λειτουργίας
των συγκοινωνιών, και κατ' ακολουθείαν τούτου γενικώτερον
της οικονομικής και κοινωνικής ζωής της Χώρας.

4. Τὸ γεγονός ότι, πρὸς άντιμετώπισιν της ούτω δημιουρ-
γηθείσης καταστάσεως ή Κυβέρνησις, εν όψει και της ύφιστα-
μένης εν τη Χώρα καταστάσεως γενικής έπιστρατεύσεως των
'Ενόπλων Δυνάμεων, επέβαλε τὸ εξαιρετικόν μέτρον της έπι-
τάξεως των λεωφορείων και των έγκαταστάσεων του ΕΚΤΕΛ
και των οικείων συνεταιρισμών, κατ' έφαρμογήν του άρθρου
19 παρ. 2 του Ν.Δ. 17/1974 «περί Πολιτικής Σχεδιάσεως
'Εκτάκτου 'Ανάγκης», προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού
Συμβουλίου, άπεφασίσταμεν:

*Άρθρον 1.

1. 'Εν περιπτώσει άμέσου κινδύνου διαταράξεως ύπατιότητι
της διοικήσεως του ΕΚΤΕΛ ή των ιδιοκτητών των εις τούτο
έντεταγμένων λεωφορείων των άστικών συγκοινωνιών της
περιοχής Πρωτευούσης, δύναται δι' άποφάσεως του 'Υπουργού
Συγκοινωνιών δημοσιευομένης διά της 'Εφημερίδος της Κυ-
βερνήσεως, νά άντατίθεται εις τριμελή ή πενταμελή ή έπτα-
μελή έπιτροπήν εκ δημοσίων ύπαλλήλων ή άσκησις άπάντων
των καθηκόντων και άρμοδιοτήτων του Διοικητικού Συμβου-
λίου του ΕΚΤΕΛ, των προβλεπομένων υπό των διατάξεων
του Νόμου 2119/1952 «περί των διά λεωφορείων αυτο-
κινήτων συγκοινωνιών», ή έներγεια πάσης πράξεως διαχειρί-
σεως και άπαιτουμένης δαπάνης, διά την κίνησιν, έπισκευήν
και συντήρησιν των λεωφορείων του ΕΚΤΕΛ, ως και ή λήψις
παντός άλλου αναγκαίου μέτρου διά την ομαλήν και άπρόσκο-
πτον διεξαγωγήν των συγκοινωνιών διά των λεωφορείων του
ΕΚΤΕΛ.

2. Καθ' όλην την διάρκεια της άσκήσεως των καθηκόντων
της ως άνω έπιτροπής, τὸ Διοικητικόν Συμβούλιον του
ΕΚΤΕΛ ύποχρεούται νά απέχη της άσκήσεως των καθηκόν-
των του, άναστελλομένης οιασδήποτε δραστηριότητός του.

3. Δι' άποφάσεως του 'Υπουργού Συγκοινωνιών, δημοσιευο-
μένης διά της 'Εφημερίδος της Κυβερνήσεως άμα τη εκλείψει
των λόγων, δι' ούς έπεβλήθη ή σύστασις της εν παραγράφῳ 1
'Επιτροπής, όρίζεται ή λήξις του χρόνου άναδέσεως εις ταύ-
την των ως άνω άρμοδιοτήτων, άφ' ης και τὸ Διοικητικόν
Συμβούλιον του ΕΚΤΕΛ άναλαμβάνει εκ νέου την άσκησιν
των καθηκόντων του.

4. Πᾶσα ἀναγκασία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης, καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

*Ἀρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀνατρέχει εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου 1976.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1976

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρωθυπουργὸς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Τὰ Μέλη

**ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΑΛΛΗΣ,
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ,
ΙΩΑΝ. ΜΠΟΥΤΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ, ΙΩΑΝ.
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ.
ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΓΕΩΡ.
ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ.**

*Ἀρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 534

Περὶ κυρώσεως τῆς υπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Σεπτεμβρίου 1966, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως Διεθνoῦς Συμβάσεως «περὶ πιστοποίησης ὁρισμένων θανάτων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐπηρετάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

*Ἀρθρον 1.

Κυροῦται καὶ κατὰ ἰσχὺν νόμου ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως υπογραφείσα τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1966 Σύμβασις «περὶ πιστοποίησης ὁρισμένων θανάτων» τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἐπεταί, ἐν πρωτοτύπῳ, εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καί, ἐν μεταφράσει, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

*Ἀρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 1 κυρουμένης Συμβάσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 7 αὐτῆς καθοριζομένης ἡμέρας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΤΣΙΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΙΟΥΡΔΑΝΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

CONVENTION RELATIVE A LA CONSTATATION DE CERTAINS DECES

signée à Athènes le 14 Septembre 1966

La République Fédérale d'Allemagne, la République d'Autriche, le Royaume de Belgique, la République Française, le Royaume de Grèce, la République Italienne, le Grand-Duché du Luxembourg, le Royaume des Pays-Bas, la Confédération Suisse, la République Turque, membres de la Commission Internationale de l'Etat Civil, désireux de permettre la constatation de certains décès, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1er

Lorsque le corps d'une personne disparue n'a pu être retrouvé, mais qu'en égard à l'ensemble des circonstances le décès peut être tenu pour certain, l'autorité judiciaire, ou l'autorité administrative habilitée à cet effet, a compétence pour déclarer ce décès :

— soit lorsque la disparition est survenue sur le territoire de l'Etat dont relève cette autorité ou au cours du voyage d'un bâtiment ou d'un aéronef immatriculé dans cet Etat,

— soit lorsque le disparu était ressortissant de cet Etat ou avait son domicile ou sa résidence sur le territoire dudit Etat.

Article 2

En cas de décès certain survenu hors du territoire des Etats contractants, si aucun acte n'a été dressé ou ne peut être produit, l'autorité judiciaire, ou l'autorité administrative habilitée à cet effet, a compétence pour déclarer ce décès.

— soit lorsque le décès est survenu au cours du voyage d'un bâtiment ou d'un aéronef immatriculé dans l'Etat dont relève cette autorité,

— soit lorsque le défunt était ressortissant de cet Etat, ou avait son domicile ou sa résidence sur le territoire dudit Etat.

Article 3

Les décisions prévues aux articles 1 et 2 sont rendues à la requête de l'autorité compétente ou de toute partie intéressée. A défaut de connaissance précise de la date du décès, celle-ci doit être fixée compte tenu de toutes preuves ou indications sur les circonstances ou l'époque de ce décès.

Article 4

Le dispositif des décisions prévues aux articles 1 et 2 est transcrit sur les registres de l'état civil de l'Etat où elles ont été rendues.

Cette transcription vaut de plein droit acte de décès dans les Etats contractants.

Article 5

La présente Convention n'exclut pas l'application de dispositions rendant plus facile la constatation du décès.

Article 6

Les Etats contractants notifieront au Conseil Fédéral Suisse l'accomplissement des procédures requises par leur Constitution pour rendre applicable sur leur territoire la présente Convention.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera les Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de toute notification au sens de l'alinéa précédent.

Article 7

La présente Convention entrera en vigueur à compter du trentième jour suivant la date du dépôt de la deuxième notification et prendra dès lors effet entre les deux Etats ayant accompli cette formalité.

Pour chaque Etat signataire accomplissant postérieurement la formalité prévue à l'article précédent, la présente Convention prendra effet à compter du trentième jour suivant la date du dépôt de sa notification.

Article 8

La présente Convention s'applique de plein droit sur toute l'étendue du territoire métropolitain de chaque Etat contractant. Tout Etat contractant pourra, lors de la signature, de la notification prévue à l'article 6, de l'adhésion ou ultérieurement, déclarer par notification adressée au Conseil Fédéral Suisse que les dispositions de la présente Convention seront applicables à l'un ou plusieurs de ses territoires extra-métropolitains, des Etats ou des territoires dont il assume la responsabilité internationale.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera de cette dernière notification chacun des Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil. Les dispositions de la présente Convention deviendront applicables dans le ou les territoires désignés dans la notification le soixantième jour suivant la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu ladite notification.

Tout Etat qui a fait une déclaration, conformément aux dispositions de l'alinéa 2 du présent article, pourra, par la suite, déclarer à tout moment, par notification adressée au Conseil Fédéral Suisse, que la présente Convention cessera d'être applicable à l'un ou plusieurs Etats ou territoires désignés dans la déclaration.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera de la nouvelle notification chacun des Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

La Convention cessera d'être applicable aux territoires visés le soixantième jour suivant la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu ladite notification.

Article 9

Tout Etat membre du Conseil de l'Europe ou de la Commission Internationale de l'Etat Civil pourra adhérer à la présente Convention. L'Etat désirant adhérer notifiera son intention par un acte qui sera déposé auprès du Conseil Fédéral Suisse.

Celui-ci avisera chacun des Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de tout dépôt d'acte d'adhésion. La Convention entrera en vigueur, pour l'Etat adhérent, le trentième jour suivant la date du dépôt de l'acte d'adhésion.

Le dépôt de l'acte d'adhésion ne pourra avoir lieu qu'après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 10

La présente Convention demeurera en vigueur sans limitation de durée. Chacun des Etats contractants aura toutefois la faculté de la dénoncer en tout temps au moyen d'une notification adressée par écrit au Conseil Fédéral Suisse que en informera les autres Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

Cette faculté de dénonciation ne pourra être exercée avant l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de la date de la notification prévue à l'article 6 ou de l'adhésion.

La dénonciation produira effet à compter d'un délai de six mois après la date à laquelle le Conseil

Fédéral Suisse aura reçu la notification prévue à l'alinéa premier du présent article.

En foi de quoi, les représentants soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Athènes, le 14 septembre 1966 en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil Fédéral Suisse et dont une copie certifiée conforme sera remise par la voie diplomatique à chacun des Etats contractants et au Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἀναφερομένη εἰς τὴν πιστοποίησιν ὁρισμένων θανάτων
Ὑπογραφείσα ἐν Ἀθήναις τὴν 14ην Σεπτεμβρίου 1966.

Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, ἡ Δημοκρατία τῆς Αὐστρίας, τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου, ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία, τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἰταλικὴ Δημοκρατία, τὸ Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου, τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν, ἡ Ἑλβετικὴ Ὁμοσπονδία, ἡ Τουρκικὴ Δημοκρατία, μέλη τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν ὅπως ἐπιτρέψουν τὴν πιστοποίησιν ὁρισμένων θανάτων, συμφώνησαν ἐπὶ τῶν κάτωθι διατάξεων :

Ἄρθρον 1.

Ὅταν τὸ σῶμα προσώπου ἐξαφανισθέντος δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἀνευρεθῇ, ἀλλὰ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ συνόλου τῶν περιστάσεων, ὁ θάνατος δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιος, ἡ δικαστικὴ ἀρχή, ἡ ἡ διοικητικὴ ἀρχή ἢ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένη ἔχει ἀρμοδιότητα ὥπως κηρύξῃ τὸν θάνατον τοῦτον, ἡ ὅταν ἡ ἐξαφανίσις συνέβῃ εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Κράτους ἐκ τοῦ ὁποίου ἀρύεται τὴν ἀρμοδιότητα ταύτην ἡ κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ταξιδίου πλοίου ἢ ἀεροσκάφους ἐγγεγραμμένου εἰς τὰ οἰκεία μητρώα τοῦ Κράτους τούτου, ἡ ὅταν ὁ ἐξαφανισθεὶς ᾗτο ὑπῆκοος τοῦ κράτους τούτου ἢ εἶχε τὴν κατοικίαν του ἢ τὴν διαμονὴν του εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ εἰρημένου Κράτους.

Ἄρθρον 2.

Ἐν περιπτώσει βεβαίου θανάτου ἐπελθόντος ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἐὰν οὐδεμία πρᾶξις συνετάγῃ ἡ εἶναι δυνατόν νὰ καταρτισθῇ, ἡ δικαστικὴ ἀρχή ἡ ἡ διοικητικὴ ἀρχή ἢ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένη, ἔχει ἀρμοδιότητα ὥπως κηρύξῃ τὸν θάνατον τοῦτον :
- ἡ ὅταν ὁ θάνατος ἐπῆλθε κατὰ τὴν διάρκεια ταξιδίου πλοίου ἢ ἀεροσκάφους ἐγγεγραμμένου εἰς τὰ οἰκεία μητρώα τοῦ Κράτους ἐκ τοῦ ὁποίου ἀρύεται τὴν ἀρμοδιότητα ταύτην,
- ἡ ὅταν ὁ ἀποθανὼν ᾗτο ὑπῆκοος τοῦ Κράτους τούτου, ἡ εἶχε τὴν κατοικίαν του ἢ τὴν διαμονὴν του εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ εἰρημένου Κράτους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀποφάσεις αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἐκδίδονται τῇ αἰτήσῃ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἢ παντὸς ἐνδιαφερομένου. Ἐλλείψει ἀκριβοῦς γνώσεως τῆς ἡμερομηνίας τοῦ θανάτου, αὕτη θὰ προσδιορίζεται λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ὅλων τῶν ἀποδείξεων ἢ ἐνδείξεων περὶ τῶν περιστάσεων ἢ τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου τούτου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ διατακτικὸν τῶν ἀποφάσεων τῶν προβλεπομένων εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἐγγράφεται εἰς τὸ ληξιαρχεῖον τοῦ Κράτους ὅπου ἐξεδόθησαν.

Ἡ ἐγγραφή αὕτη ἰσχύει αὐτοδικαίως ὡς πρᾶξις θανάτου εἰς τὰ συμβαλλόμενα Κράτη.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παρούσα σύμβασις δὲν ἀποκλείει τὴν ἐφαρμογὴν διατάξεων διευκολυνουσῶν ἐτι πλεον τὴν πιστοποίησιν τοῦ θανάτου.

Ἄρθρον 6.

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη θὰ γνωστοποιοῦν εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον τὴν τήρησιν τῶν διαδικασιῶν τῶν ἀπαιτούμενων ὑπὸ τοῦ Συντάγματός των διὰ

τὴν θέσιν εἰς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὸ ἔδαφός των.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιῇ τὰ συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως περὶ πάσης γνωστοποιήσεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ προηγούμενου ἔδαφιου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς τριακοστῆς ἡμέρας ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τῆς δευτέρως γνωστοποιήσεως καὶ θὰ παράγῃ ἔκτοτε ἀποτελέσματα μετὰ τῶν δύο Κρατῶν τὰ ὁποῖα ἔχουν πληρώσει τὴν διατύπωσιν ταύτην.

Δι' ἑκάστον ὑπογράφον Κράτος τὸ ὁποῖον θὰ πληροῦ μετ' ἀποδοτικῶς τὴν διατύπωσιν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ, ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παράγῃ ἀποτελέσματα ἀπὸ τῆς τριακοστῆς ἡμέρας ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν κατὰ τὴν τῆς γνωστοποιήσεως του.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται αὐτοδικαίως ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως τοῦ μητροπολιτικοῦ ἐδάφους ἑκάστου συμβαλλόμενου Κράτους. Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος θὰ δύναται, κατὰ τὴν ὑπογραφήν, τὴν γνωστοποίησιν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἁρθρ. 6, τὴν προσχώρησιν ἢ μεταγενεστέρως, νὰ δηλώσῃ διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ὅτι αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ἐφαρμόζονται εἰς ἓν ἢ πλείονα τῶν μὴ μητροπολιτικῶν ἐδαφῶν, τῶν Κρατῶν ἢ τῶν ἐδαφῶν τῶν ὁποίων ἔχει τὴν διεθνῇ εὐθύνην.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιῇ περὶ τῆς τελευταίας ταύτης γνωστοποιήσεως ἑκάστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ καταστοῦν ἐφαρμόσιμοι εἰς τὸ ἢ τὰ ἐδάφη τὰ καθοριζόμενα εἰς τὴν γνωστοποίησιν τὴν ἐξηκοστὴν ἡμέραν ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ λαμβάνῃ τὴν εἰρημένην γνωστοποίησιν.

Πᾶν Κράτος τὸ ὁποῖον προέβη εἰς τὴν δήλωσιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, θὰ δύναται ἐν συνεχείᾳ νὰ δηλώσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ὅτι ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παύσῃ νὰ ἐφαρμόζεται εἰς ἓν ἢ πλείονα Κράτη ἢ ἐδάφη καθορισθέντα εἰς τὴν δήλωσιν.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιῇ περὶ τῆς νέας γνωστοποιήσεως ἑκάστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

Ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ νὰ ἐφαρμόζεται εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄνω ὁρισθέντα ἐδάφη, τὴν ἐξηκοστὴν ἡμέραν ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ λάβῃ τὴν εἰρημένην γνωστοποίησιν.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν Κράτος Μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως θὰ δύναται νὰ προσχωρῇ εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν. Τὸ Κράτος τὸ ἐπιθυμοῦν ὅπως προσχωρήσῃ, θὰ γνωστοποιῇ τὴν πρόθεσιν του διὰ πράξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατατίθεται παρὰ τῷ Ἑλβετικῷ Ὁμοσπονδιακῷ Συμβούλιῳ.

Τοῦτο θὰ εἰδοποιῇ ἑκάστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως περὶ πάσης καταθέσεως πράξεως προσχωρήσεως. Ἡ Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ, ὡς πρὸς τὸ προσχωροῦν Κράτος, τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τῆς πράξεως προσχωρήσεως.

Ἡ κατάθεσις τῆς πράξεως προσχωρήσεως δὲν θὰ δύναται νὰ λαμβάνῃ χώραν εἰ μὴ μόνον μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἄνευ χρονικοῦ περιορισμοῦ. Ἐκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἔχῃ πάντως τὴν εὐχέρειαν ὅπως τὴν καταγγεῖλῃ κατὰ πάντα χρόνον διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης ἐγγράφως πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ πληροφορῇ περὶ αὐτοῦ τὰ ἄλλα συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

Ἡ τοιαύτη εὐχέρεια πρὸς καταγγελίαν δὲν θὰ δύναται νὰ ἀσκηθῇ πρὸ τῆς ἐκπνοῆς πενταετοῦς προθεσμίας ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς γνωστοποιήσεως τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 6 ἢ τῆς προσχωρήσεως.

Ἡ καταγγελία θὰ παράγῃ ἀποτελέσματα μετὰ παρέλευσιν ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ λαμβάνῃ τὴν γνωστοποίησιν τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

Εἰς πίστωσιν τῶν ὁποίων οἱ ὑπογράφοντες ἀντιπρόσωποι δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένοι, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 14ην Σεπτεμβρίου 1966 εἰς ἓν μόνον πρωτότυπον τὸ ὁποῖον θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ὁποίου ἀκριβὲς ἀντίγραφον θὰ ἀποσταλῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ εἰς ἑκάστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 535

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1973 υπογραφείσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐν Βέρνη ἑκδομένης Συμβάσεως, ἀφορώσης εἰς τὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων ἀνιθαγενείας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχύον Νόμος ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδας, ὡς μέλους τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως, ὑπογραφείσα ἐν Βέρνη τὴν 13ην Σεπτεμβρίου 1973, Διεθνὴς Σύμβασις, ἀφορώσα εἰς τὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων ἀνιθαγενείας, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς μὴ δεσμεύσεως τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 2 τῆς Συμβάσεως ταύτης, τὸ καίμενον τῆς ὁποίας, εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ, ἐν μεταφράσει, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, παρατίθεται ἐν τέλει τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἁρχεται ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 7 τῆς διὰ τούτου κυρουμένης Συμβάσεως καθοριζομένης ἡμέρας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΤΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΙΩΡΔΑΝΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

CONVENTION

tendant à réduire le nombre des cas d'apatridie

Les Etats signataires de la présente Convention, membres de la Commission Internationale de l'Etat Civil, désireux de réduire le nombre des cas d'apatridie, sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1er

L'enfant dont la mère a la nationalité d'un Etat contractant acquiert à la naissance la nationalité de celle-ci au cas où il eut été aptride.

Toutefois, lorsque la filiation maternelle ne prend effet en matière de nationalité qu'au jour où elle est établie, l'enfant mineur acquiert à ce jour la nationalité de sa mère.

Article 2.

Pour l'application de l'article précédent, l'enfant né d'un père ayant la qualité de réfugié est considéré comme ne possédant la nationalité de celui-ci.

Article 3.

Les dispositions des articles précédents s'appliquent dans chaque Etat contractant aux enfants nés après l'entrée en vigueur de la Convention dans cet Etat ou encore mineurs à cette date.

Article 4.

Lors de la signature de la notification prévue à l'article 6 ou de l'adhésion, chaque Etat contractant pourra déclarer qu'il se réserve le droit :

- a) de limiter l'application des articles précédents aux enfants nés sur le territoire d'un Etat contractant ;
- b) de ne pas appliquer l'article 2 ;
- c) de n'appliquer l'article 2 que lorsque le père est reconnu comme réfugié sur son territoire.

Les réserves prévues au précédent alinéa pourront être retirées totalement ou partiellement à tout moment par simple notification au Conseil Fédéral Suisse.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera les Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de toute réserve formulée ou retirée en application du présent article.

Article 5.

La Convention ne met pas obstacle à l'application des conventions internationales ou des règles de droit interne plus favorables à l'attribution à l'enfant de la nationalité de sa mère.

Article 6.

Les Etats signataires notifieront au Conseil Fédéral Suisse l'accomplissement des procédures requises pour rendre applicable sur leur territoire la présente Convention.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera les Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de toute notification au sens de l'alinéa précédent.

Article 7.

La présente Convention entrera en vigueur à compter du trentième jour suivant la date du dépôt de la deuxième notification au sens de l'article 6 et prendra, dès lors, effet entre deux Etats ayant accompli cette formalité.

Pour chaque Etat, accomplissant postérieurement la formalité prévue à l'article précédent, la présente Convention prendra effet à compter du trentième jour suivant la date du dépôt de sa notification.

Article 8.

La présente Convention s'applique de plein droit sur toute l'étendue du territoire métropolitain de chaque Etat contractant. Tout Etat pourra, lors de la signature de la notification, de l'adhésion ou ultérieurement, déclarer par notification adressée au Conseil Fédéral Suisse que les dispositions de la présente Convention seront applicables à l'un ou plusieurs de ses territoires extra-métropolitains, des Etats ou des territoires dont il assume la responsabilité Internationale.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera de cette dernière notification chacun des Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil. Les dispositions de la présente Convention deviendront applicables dans les Etats ou les territoires désignés dans la notification le soixantième jour suivant la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu ladite notification.

Tout Etat qui a fait une déclaration, conformément aux dispositions de l'alinéa 2 du présent article, pourra, par la suite, déclarer à tout moment par notification adressée au Conseil Fédéral Suisse, que la présente Convention cessera d'être applicable à l'un ou à plusieurs des Etats ou territoires désignés dans la déclaration.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera de la nouvelle notification chacun des Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

La Convention cessera d'être applicable à l'Etat ou au territoire visé, le soixantième jour suivant la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu ladite notification.

Article 9.

Tout Etat membre du Conseil de l'Europe ou de la Commission Internationale de l'Etat Civil, ainsi que tout Etat lié par la Convention internationale relative au statut des Réfugiés signés à Genève le 28 Juillet 1951 ou par le Protocole relatif au statut des Réfugiés du 31 Janvier 1967, pourra adhérer à la présente Convention. L'acte d'adhésion sera déposé auprès du Conseil Fédéral Suisse. Celui-ci avisera chacun des Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de tout dépôt d'acte d'adhésion. La Convention entrera en vigueur, pour l'Etat adhérent, le trentième jour suivant la date de dépôt de l'acte d'adhésion. Le dépôt de l'acte d'adhésion ne pourra avoir lieu qu'après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 10.

La présente Convention demeurera en vigueur sans limitation de durée. Chacun des Etats contractants aura toutefois la faculté de la dénoncer en tout temps au moyen d'une notification adressée par écrit au Conseil Fédéral Suisse, qui en informera les autres Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil. Cette faculté de dénonciation ne pourra exercer avant l'expiration d'un délai d'un an à compter de la notification prévue à l'article 6 ou de l'adhésion.

La dénonciation produira effet à compter d'un délai de six mois après la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu la notification prévue à l'alinéa premier du présent article.

En foi de quoi les représentants soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Berne, le treize septembre mil neuf cent soixantetreize, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil Fédéral Suisse et dont une copie

certifiée conforme sera remise par la voie diplomatique à chacun des Etats contractants et au Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

Pour la République Fédéral d'Allemagne : Mühleu-höver Ferid. La République Fédéral d'Allemagne déclare qu'elle fait usage de la réserve prévue à l'alinéa b du paragraphe 1er de l'article 4 et qu'elle n'appliquera pas l'article 2 de cette Convention.

La République Fédérale d'Allemagne appliquera cette Convention à tout enfant dont la mère est allemande au sens de la loi fondamentale pour la République Fédérale d'Allemagne. Pour le Royaume de Belgique : Leroy

Pour la République Hellénique : E. Krispi - Nicoletopoulou. La République Hellénique déclare qu'elle fait usage de la réserve prévue à l'alinéa b du paragraphe 1er de l'article 4 et qu'elle n'appliquera pas l'article 2 de cette Convention.

Pour le Grand - Duché de Luxembourg : Henri Delvaux. Conformément à l'article 4 de la Convention, le Gouvernement du Grand - Duché de Luxembourg déclare qu'il se réserve le droit de ne pas appliquer l'article 2.

Pour le Royaume des Pays - Bas : D. S. van Heukelom. En ce qui concerne le Royaume des Pays - Bas, les termes «Territoire métropolitain» et «Territoires extramétropolitains», utilisés dans le texte de la Convention, signifient, vu l'égalité qui existe au point de vue du droit public entre les Pays-Bas, le Surinam et les Antilles néerlandaises, «Territoire européen» et «Territoires non - européens».

Pour la Confédération Suisse : Dr. Ernst Gotz

Pour la République Turque : Dr. Suat Bilge

Copie certifiée conforme à l'original déposé dans les archives de la Confédération suisse.

Berne, le 26 Octobre 1973

Pour le
Département Politique Fédéral
(Bührer)

Chef de la Section
des Traités internationaux

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ μείωσης τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων ἀνιθαγενείας.

Τὰ ὑπογράφοντα τὴν παροῦσαν Σύμβασιν Κράτη-Μέλη τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως, ἐπιθυμοῦντα τὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων ἀνιθαγενείας, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν κάτωθι διατάξεων :

Ἄρθρον 1.

Τὸ τέκνον τοῦ ὁποίου ἡ μήτηρ ἔχει τὴν ἰθαγένειαν ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, κτᾶται κατὰ τὴν γέννησιν τὴν ἰθαγένειαν ταύτης εἰς τὴν περίπτωσιν ἄλλως θὰ ἦτο ἀνιθαγενής.

Ἐν τούτοις, ὁσάκις ἡ ἐναντι τῆς μητρὸς ιδιότης τοῦ τέκνου δὲν παράγῃ ἀποτελέσματα εἰς τὸ πεδίον τῆς ἰθαγενείας, εἰ μὴ μόνον ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν βεβαιούται ἐπισήμως, τὸ ἀνήλικον τέκνον ἀποκτᾶ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν ἰθαγένειαν τῆς μητρὸς του.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τὸ τέκνον τὸ γεννηθὲν ἐκ πατρὸς ἔχοντος τὴν ιδιότητα τοῦ πρόσφυγος θεωρεῖται ὡς μὴ ἔχον τὴν ἰθαγένειαν τούτου.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἐφαρμόζονται εἰς ἕκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος ἐπὶ τέκνων γεννηθέντων μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύι τῆς Συμβάσεως ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἢ ὄντων εἰσέτι ἀνήλικων κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς προβλεπομένης ἐν ἄρθρῳ 6 κοινοποιήσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως, ἕκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θὰ δύναται νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐπιφυλάσσεται τοῦ δικαιοῦματός :

α) Ὅπως περιορίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων ἄρθρων εἰς τέκνα γεννηθέντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους Συμβαλλομένου τινὸς Κράτους.

β) Ὅπως μὴ ἐφαρμόσῃ τὸ ἄρθρον 2.

γ) Ὅπως μὴ ἐφαρμόσῃ τὸ ἄρθρον 2, εἰ μὴ μόνον ὅταν ὁ πατὴρ ἔχῃ ἀναγνωρισθῇ ὡς πρόσφυξ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του.

Αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐπιφυλάξεις θὰ δύναται νὰ ἀνακληθοῦν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν δι' ἀπλῆς γνωστοποιήσεως πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον. Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιῇ τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως περὶ πάσης ἐπιφυλάξεως διατυπωθείσης ἢ ἀνακληθείσης εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Σύμβασις δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐφαρμογὴν διεθνῶν συμβάσεων ἢ κανόνων ἐσωτερικοῦ δικαίου πλεον εὐνοϊκῶν διὰ τὴν παροχὴν εἰς τὸ τέκνον τῆς ἰθαγενείας τῆς μητρὸς του.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ὑπογράφοντα τὴν παροῦσαν Κράτη θὰ γνωστοποιήσουν εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαδικασιῶν τῶν ἀπαιτούμενων ἵνα καταστή ἐφαρμόσιμος εἰς τὸ ἔδαφός των ἡ παροῦσα Σύμβασις.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιῇ τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως περὶ πάσης γνωστοποιήσεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι ἀπὸ τῆς τριακοστῆς ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τῆς δευτέρας γνωστοποιήσεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 6 καὶ θὰ ἔχῃ ἔκτοτε ἀποτελέσματα μετὰξὺ δύο Κρατῶν ἐχόντων ἐκπληρῶσει τὴν διατύπωσιν ταύτην. Δι' ἕκαστον Κράτος ἐκπληροῦν μεταγενεστέρως τὴν διατύπωσιν τὴν προβλεπομένην ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα ἀπὸ τῆς τριακοστῆς ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τῆς γνωστοποιήσεως.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται αὐτοδικαίως ἐφ' ἀπάσης τῆς ἐκτάσεως τοῦ μητροπολιτικοῦ ἐδάφους ἑκάστου Συμβαλλομένου Κράτους. Πᾶν Κράτος θὰ δύναται κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς γνωστοποιήσεως τῆς προσχωρήσεως ἢ μεταγενεστέρως, νὰ δηλώσῃ διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ὅτι αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἔσονται ἐφαρμόσιμοι εἰς ἐν ἢ πλεονα τῶν μητροπολιτικῶν ἐδαφῶν του, τῶν Κρατῶν ἢ τῶν ἐδαφῶν ὧν τοῦτο ἀνταλλάσσεται τὴν διεθνῇ εὐδύνῃ.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιῇ περὶ τῆς τελευταίας ταύτης γνωστοποιήσεως ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ καταστοῦν ἐφαρμοστικοὶ εἰς τὰ Κράτη ἢ τὰ ἐδάφη τὰ προσδιορισθέντα ἐν τῇ γνωστοποιήσει τὴν ἐξηκοστὴν ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ ἔχῃ λάβει τὴν ἐν λόγῳ γνωστοποίησιν.

Πᾶν Κράτος ὅπερ ἔκαμε δῆλωσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, θὰ δύναται, ἀκολούθως, νὰ δηλώσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, ὅτι ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ παύσῃ νὰ ἐφαρμόζεται εἰς ἐν ἢ πλείονα τῶν Κρατῶν ἢ ἐδαφῶν τῶν προσδιορισθέντων ἐν τῇ δῆλώσει.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς νέας γνωστοποιήσεως ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως. Ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ ἐφαρμοζομένη εἰς τὸ περὶ οὗ πρόκειται Κράτος ἢ ἐδαφος τὴν ἐξηκοστὴν ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ ἔχῃ λάβει τὴν εἰρημένην γνωστοποίησιν.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν Κράτος Μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως, ὡς καὶ πᾶν Κράτος δεσμευόμενον ὑπὸ τῆς Διεθνούς Συμβάσεως περὶ τῆς καταστάσεως τῶν προσφύγων, τῆς ὑπογραφείσης ἐν Γενεύῃ τὴν 28ην Ἰουλίου 1951 ἢ ὑπὸ τοῦ Πρωτοκόλλου περὶ τῆς καταστάσεως τῶν προσφύγων τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1967, θὰ δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν. Ἡ Πράξις προσχωρήσεως θέλει κατατεθῇ παρὰ τῷ Ἑλβετικῷ Ὁμοσπονδιακῷ Συμβούλιῳ. Τοῦτο θὰ εἰδοποιῇ ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως περὶ πάσης καταθέσεως πράξεως προσχωρήσεως. Ἡ Σύμβασις θέλει ἰσχύσει, διὰ τὸ προσχωροῦν Κράτος, τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τῆς πράξεως προσχωρήσεως. Ἡ κατάθεσις τῆς πράξεως προσχωρήσεως δὲν θὰ δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰ μὴ μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἄνευ περιορισμοῦ διάρκειας. Ἐκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἔχῃ ἐν τούτοις τὴν εὐχέρειαν ὅπως τὴν καταγγείλῃ ὅποτε διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης ἐγγράφως πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ὅπερ θὰ πληροφορῇ περὶ τούτου τὰ λοιπὰ συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως. Ἡ εὐχέρεια αὕτη καταγγελλίᾳ δὲν θὰ δύναται νὰ ἀσκηθῇ πρὸς τῆς ἐκπονοῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 γνωστοποιήσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως.

Ἡ εὐχέρεια αὕτη καταγγελλίᾳ θὰ παράγῃ ἀποτελέσματα μετὰ προθεσμίαν ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ ἔχῃ λάβει τὴν γνωστοποίησιν τὴν προβλεπομένην ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Εἰς πίστῳ τούτων οἱ ὑπογεγραμμένοι Ἀντιπρόσωποι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι πρὸς τοῦτο, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Βέρνη τὴν δεκάτῃν τρίτῃν τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τρίτου ἔτους (13.9.1973), εἰς ἐν μόνον ἀντίτυπον, ὅπερ θέλει κατατεθῇ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ὁποίου κεκυρωμένον ἀντίγραφον θέλει διαβιβασθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ εἰς ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

Διὰ τὴν Ὁμόσπονδον Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας, MUHLENHOVER FERID.

Ἡ Ὁμόσπονδος Δημοκρατία τῆς Γερμανίας δηλοῖ, ὅτι κάμνει χρῆσιν τῆς ἐπιφυλάξεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς ὑποπαραγράφου «β» τῆς πρώτης (1) παραγράφου τοῦ 4ου ἄρθρου καὶ ὅτι δὲν θέλει ἐφαρμόσει τὸ ἄρθρον 2 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἡ Ὁμόσπονδος Δημοκρατία τῆς Γερμανίας θὰ ἐφαρμόσῃ τὴν Σύμβασιν ταύτην ἐπὶ παντὸς τέκνου τοῦ ὁποίου ἡ μήτηρ εἶναι Γερμανίς, ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἰδρυτικοῦ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας νόμου.

Διὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου : LEROY.

Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν : Ε. ΚΡΙΣΠΗ-ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία δηλώνει, ὅτι κάμει χρῆσιν τῆς ἐπιφυλάξεώς της, προβλεπομένης ὑπὸ τῆς περιπτ. β' τῆς παρ 1. τοῦ ἄρθρου 4 καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐφαρμόσῃ τὸ ἄρθρον 2 τῆς Συμβάσεως ταύτης.

Διὰ τὸ Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου : HENRI DELVAUX.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 4 τῆς Συμβάσεως, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λουξεμβούργου δηλώνει ὅτι ἐπιφυλάσσεται τοῦ δικαιώματος τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 2.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν : D.S.VAN HEUKELOM.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν, οἱ ὅροι «Μητροπολιτικὰ ἐδάφη» καὶ «ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τῆς Ἐπικρατείας» οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦνται εἰς τὸ κείμενον τῆς Συμβάσεως, ἐν ὧς τῆς ἐξουσίας ἡτὶς ὑφίσταται, ἀπὸ πλευρᾶς δημοσίου δικαίου, μετὰ τῶν Κάτω Χωρῶν, τῆς Ὁλλανδικῆς Γουϊάνας καὶ τῶν Ὁλλανδικῶν Ἀντιλλῶν, ἔχουν τὴν ἐννοίαν «ἐδάφη εὐρωπαϊκὰ» καὶ «ἐδάφη μὴ εὐρωπαϊκὰ».

Διὰ τὴν Ὁμόσπονδον Ἑλβετίαν : DR.ERNST COTZ

Διὰ τὴν Τουρκικὴν Δημοκρατίαν : DR. SUAT BILGE

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Ε Ι Ο Τ Ι :

Ἡ ἑτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι :

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. ...	»	3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, καὶ τὸ Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ἐπὶ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά :		
1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π.	»	150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ. 15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I Εἰς τὸ τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης :		
Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν		
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπόμενων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφορῶν εἰς προσωρινὰς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939 ..	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν ..	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνων. Ἐταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι Ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70 ...	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	»	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρ. Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν ...	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγίας ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἄνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

II Εἰς τὸ τεύχος Τέταρτον, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	400
--	---	-----

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβληθὲν ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ τεύχει Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὥρισθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ